



Б. К-въ

Пингвини

Тъжна и дива е природата близу до южния полюс — още по-тъжна, още по-сурова, отколкото около северния полюс. Ледъ и застинала лава — отъ това сж брѣговетѣ на южно-полярния материкъ, а наоколо реве и се вълнува безкрайното студено море; водата му не е синя, а жълто-кафява отъ множеството микроскопични водорасли, които сж почти едничкитѣ растения въ онѣзи студени мѣста.

Тукъ има и малко породи животни; само тюлени и птицитѣ пингвини се мѣркатъ предъ очитѣ на пжтешественицитѣ. Особено пингвини има извънредно много. Като огромни безкрайни стада покриватъ тѣ по брѣговетѣ на южния поляренъ материкъ, на стада плуватъ по вълнитѣ на океана.

Пжтешественицитѣ сж могли лесно да наблюдаватъ тѣхния животъ, защото пингвинитѣ, като не били виждали по-преди човѣка и като не знаели, колко е опасенъ той, не се страхували отъ хората. Когато известниятъ пжтешественикъ изъ южно-полярнитѣ страни Боршгревенгъ, заедно съ своитѣ другари, срещнали за пръвъ пжтъ пингвини, птицитѣ ги заобиколили, вървѣли следъ тѣхъ, протѣгали шиитѣ си и дори почнали да ги дърпатъ съ човкитѣ си за дрехитѣ.

Представете си грамадна птица — метъръ висока, съ дебело дълго тѣло, подпрѣно на кжси крака, съ